

været anvendt Revselser, som ere gaaede paa Livet løs. Jeg kunde anføre flere Retsfager, som have godtgjort, at unge Folk under 18 Aar have været Gjenstand for saa haarde Revselser, at de kort efter at være hjemkomne ere blevne Offre for den Behandling, de have lidt ombord. Det ærede Medlem kan fuldstændig berolige sig ved Skipperens Net til i Nødstilsælde at anvende Magt og Tvang, og derfor være enig i, at Bespielsen efter § 6, som ligefrem tilfiger Tugtelse med Tamp for unge Mennesker under 18 Aar ikke bør indrømmes Vedkommende, idet det er en farlig Ting ved en Lov at gjøre Skipperen opmærksom paa, hvorledes han kan tampe, medens man ganske vist uden Skade for Tjenesten kunde finde paa et langt lempeligere Opmuntringsmiddel end Tampen, for at faae de Paagjældende til at lytne; dertil udrettes ikke noget Synderligt ved at tampe. At der skulde være Noget mod at give et saadant ungt Menneske en Opmuntring i Form af en Kusning, tror jeg ikke, at nogen Lov behøver at indføre Noget om, eller kan forhindre. Det er i det Hele taget, hvorledes man end bygger denne Lov, ganske vist, at dens Udførelse for den allervæsentligste Deel kommer til at berøe paa Skipperen; men vi skulle ikke, forekommer det mig, være med at sætte en Paragraph ind i denne Lov, som paa en Maade giver ham Anvisning til at indføre dette Tampesystem ombord i Skibet, da man vist uden Skade for Tjenesten — jeg gjentager det — kan undvære det. Det ærede Medlem er ogsaa meget imod de Bøder, der ere satte ind i Forslaget, men det maa erindres, at disse Bøder skulle træde istedetfor de Straffe, som hidtil have fundet Sted, og at det berøer paa Mandstabet selv at opføre sig saaledes, at der ikke bliver dicteret det Bøder. Nu vil jeg desuden troe, at naar en Skipper fører sig vel op, vil han i det Hele taget have et Mandstabs, som han kan regjere, og at Bøder saaledes kun ville komme til Anvendelse, hvor han er saa uheldig at have faaet et slet sammensat Mandstabs, og der maa aabenbart være Bøder for saadanne Forseelser, som her ere nævnte. At de gaae ud af Lommen paa en fattig Mand, har ikke Noget at bethede; thi den Rige og den Fattige ere lige pligtige til at adlyde Loven og lide Straffen

for Overtrædelse af den. I det Hele taget forekommer det mig, at det høitærede Thing kan gaae ind paa de Forslag, som ere stillede af de 8 Medlemmer; der er vistnok intet af disse Forslag, der aldeles fyldestgjør, hvad man kunde ønske af en fuldkommen Lov, men jeg troer dog, at de nogenlunde have truffet det Rette. Dette er en høist vanskelig Lov at vedtage paa en fuldkommen forstandig Maade, men det, som her foreligger, er dog efter min Anskuelse Noget, som er en Deel forstandigere end Loven, saaledes som den kom til os. Den vilde sikkert ikke vinde, dersom de mange Endringsforslag, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Nøepstorff) har stillet, gik igjennem, og jeg vil troe, at han, naar han faae dem anvendte i Praxis, vilde være den Første til at ønske, at han ikke havde stillet dem.

Nøepstorff: Jeg havde rigtignok mindst ventet, at det ærede Medlem, som sidst talte, vilde have opfordret mig til at tage mine Endringsforslag tilbage; han maa vistnok i sin tilbligere Virksomhed have lært Vigtigheden af en god Sælov at kende, og det er en saadan, som jeg i al Beskedenhed har troet at kunne bidrage til at fremkalde ved de Endringsforslag, som jeg har stillet. Men den Grund, hvorfor jeg mindst havde ventet mig dette af ham, er, at jeg — og neppe jeg alene — har troet at mærke, at han har stor Agtelse for, hvad der er blevet anseet for at være practisk og godt hos det engekste Folk, og endel — jeg siger ikke alle, men jeg kan maaskee sige alle de Tanker, som jeg troer at kunne kalde gode blandt dem, som jeg har sat ned — har jeg hentet fra Sælovgivningen i England, som er temmelig ny. Jeg har ikke fulgt den bogstavelig, da der er visse Ting at iagttage ved at oversføre den. Men om ogsaa jeg er bleven forundret derved, og ikke har kunnet lade være at udtale det, vil jeg ved Siden deraf sige, at jeg ikke kan tage mine Forslag tilbage. Jeg finder, at Loven, som den er — jeg skal ikke udtale den Dom, jeg sidste Gang udtalte, den var, antager jeg, lidt for overilet og lidt strengere, end den burde have været — liber af Mangler, og om jeg end ikke dengang har modereret mig nok ved at udtrykke mig om disse